

Ricard Marlet i Saret

(Sabadell, 1896 - Matadepera, 1976)

Jaume Mercadé i Vergés

Malgrat ésser un home retret i certament allunyat dels àmbits artístics establerts, com a conseqüència d'una discreció desmesurada, fruit de la seva senzilla modestia, en totes les obres que va realitzar es manifestà sempre, com un magnífic artista, dotat d'una especial i personalíssima vocació.

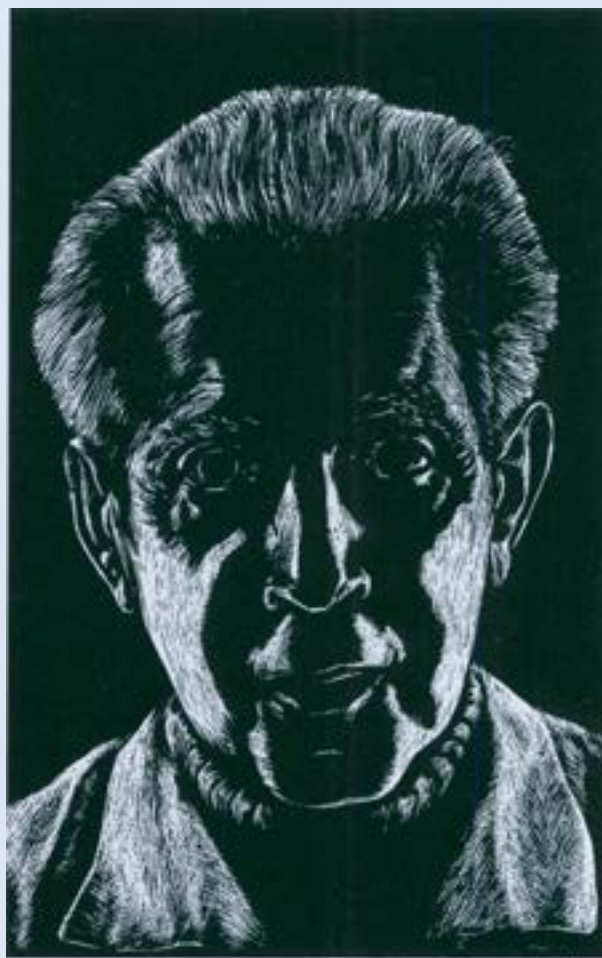
Autodidacte i polifacètic, cultivadíssim en les arts i en les lletres, exercità nombroses branques artístiques amb una facilitat enorme, paciència extraordinària i preciosisme en els detalls, destacant sempre en primera línia com a dibuixant, pintor, ceramista, escultor, orfebre i grafista. Practicà també la pintura decorativa mural, el cartellisme, l'ex-librisme i l'exhornació de goigs, però en l'activitat en què fou més reconegut va ésser en la de gravador sobre boix, tècnica que aprengué del germà del poeta Pere Quart, Antoni Oliver, i tasca en la qual fou apreciat com un dels cultivadors més destacats del nostre país. Fou admirat pels sabadellencs, que en profusió li encarregaven recordatoris, impresos, iconografies i edicions, reproduïdes principalment per les impremtes Sallent, Comercial Tipogràfica i Artgrafia de la nostra ciutat, i altres empreses d'arts gràfiques foranes.

Entre les seves admirables creacions, cal mencionar les Edicions de "La Mirada", les magnífiques "Quatre estacions" de l'Almanac de les Arts del 1925, les iconografies del Gremi de Fabricants i, entre altres innombrables il·lustracions, el disseny de paper-monedes que li encarregà l'Ajuntament de Sabadell durant la Guerra Civil. Autor, ensems, de les belles i interessants xilografies de l'edició "L'aire daurat", de Marià Manent (1925), i les de "Don Quijote" per encàrrec de la Societat de Bibliòfils de Nova York (1933).

En altres activitats que es va distingir fou en el cartellisme, (obtingué un primer premi en el concurs ofert pel "Faiança Català" el 1924), en els repujats d'aram per a cobertes de llibres i en obres escultòriques d'art religiós, així com una bona mostra de figures de pessebre.

En pintura cultivà totes les tècniques -oli, fresc, tremp a l'ou, aquarel·la, etc-. Es dedicà a la decoració de capelles de residències privades. Són d'admirar els frescs del Saló de la Caixa de Sabadell, del Monestir de Montserrat i el de l'altar del Sagrat Cor de l'església de la Puríssima Concepció de la nostra ciutat, entre altres de Terrassa i Matadepera.

Va ésser un assidu col·laborador de la Colla de Sabadell i de l'Associació de Música, com també dels anomenats "Dillunsus de cal Llonch".

RTA

Ricard Marlet. Autoretrat al boix, propietat d'Emili Morgui que li demanà per incloure'l a la seva col·lecció d'autoretrats.

Exigent i irreductible en les seves conviccions, encara que pel seu caràcter correcte i humil no s'arriscava mai a exterioritzar apassionadament les seves opinions personals, altrament era d'un esperit crític finíssim en les discussions que s'originaven.

La tendència de moda de l'època, el noucentisme i la connexió amb l'"art déco", fou en el que més s'identificà i s'hi mantingué fidel, essent un dels artistes sabadellencs més representatius d'aquest moviment.

Nasqué i residí a Sabadell, en el carrer Jardí, i morí a Matadepera, població on es va establir finida la guerra, i en la qual va aclucar els ulls l'any 1976.